

C:\Users\Plazma\Desktop\Knhy pdf\G\Grimmove, br\bratri Grimmove - Dvanactero lovcu.pdb

PDB Name: Dvanáctero lovců
Creator ID: REAd
PDB Type: TEXT
Version: 0
Unique ID Seed: 0
Creation Date: 16.8.1973
Modification Date: 16.8.1973
Last Backup Date: 1.1.1970
Modification Number: 0

Dvanáctero lovců
Wilhelm a Jacob Grimmové

Přeložila a souhlas s publikací dala Jitka Janečková

Zdroj <http://www.pohadky.org/index.html>

Byl jednou jeden princ a ten měl nevěstu, kterou velmi miloval. Když jednou takhle spolu důvěrně seděli, tu přišla zpráva, že princův otec umírá a přeje si ho ještě jednou před smrtí vidět. Princ se s dívkou rozloučil, a tak ji pravil, že tu ji prsten v zástavu dává a až se stane králem, pro ni si přijede.

Odjel domů a tam jeho otec blízce smrti si na něm slib vyžádal, že se ožení s dívkou, kterou mu on vybral; a princ byl natolik zarmoucen, že ani nepřemýšlel a králi vše slíbil. Pak starý král zavřel oči a umřel. Princ byl pomazán králem, a když doba smutku minula, musel splnit svůj slib, tak k té druhé princezně námluvčí vyslal a ona se mu byla zaslíbila. O tom, co se událo, se jeho první nevěsta dozvěděla, a tak ji ta zrada zranila, že se málem bolestí pominula. I otázal se jí král, co se stalo, čím by ji potěšit mohl a ona mu pravila, ať jedenáct dívek jí podobných postavou i vzhledem jí daruje. A král nechal opravdu takové dívky ve svém království vyhledat a své dceři je přivedl. Ona pak poručila dvanáctero loveckých obleků ušít a ty si pak dívky i ona sama oblékly. Pak si na svém otci vyžádala svolení a dívčí družina vyjela na dvůr bývalého ženicha, kde se ohlásit nechaly a zda by je král jako své lovce nenajal, se ptaly. Král svou nevěstu nepoznal, ale lovci se mu zalíbili, a tak si je u sebe nechal.

Ten král měl však podivuhodného lva, který vše skryté a tajné znal, a ten lev jednou večer za svým králem přišel, a tak mu pravil, že těch dvanáct lovců nejsou muži ale dívky, že pokud jistotu chce mít, má je zkoušce podrobiti, v předsíni ať nechá hrách rozsypat, že krok můžu je pevný a rázný, a jsou-li to muži, hrách rozdupají a ani zrnko se nepohne, kdežto dívky cupitají a dupitají, šoupají nohama, pod jejich krokem se zrnka hrášku po předsíni rozkutálejí.

Král tedy poslechl rady moudrého lva a poručil hrách rozsypat v předsíni. Však měl on sluhu, který s lovci to dobře myslil a ten za princeznu zašel a o zkoušce ji vše vypověděl, Ona pak všem dívkám pravila, že svoji přirozenost potlačit musejí a pevným krokem před krále předstoupit mají.

Nechal si král ráno lovce předvolat, aby předsíni jíti museli, ale když se pak byl přesvědčil, viděl hrách rozdupán a ni zrnko nepohnulo se z místa. Řekl tedy lvovi, že on se mýlil velmi, ten však pravil, že král oklamán byl, že ony byly o zkoušce zpraveny, že ať je jiné zkoušce vystaví, ať do předsíně dá rozmístit dvanáct kolovrátků, že jsou-li to muži, ani si jich nevšimnou, však jsou-li to dívky, budou se těšit pohledem na ně.

Král tedy opět souhlasil a kolovrátky přinést porušil. Však ten sluha, co si byl lovce oblíbil, zase jim vše vypověděl, tedy princezna svým družkám pravila, aby svou přirozenost opět zapřely, a na stranu, kde budou kolovrátky stát ani okem nepohlédly.

Ráno si král nechal lovce opět zavolat, aby předsíni přijíti museli a ony ani jedna okem o kolovrátky nezavadily. Tu se král na lva pohněval, že mu už pak více nevěřil.

Lovci s králem dále jezdili na lov a čím byli u krále déle, tím je měl král raději. I stalo se jednou, že když na lovu zase byli, přišla zpráva, že králova nová nevěsta je na cestě k němu. Tu když to princezna zaslechla, bolestí se jí srdce zastavilo a v mdlobách padla na zem. Král si byl pomyslel, že se jeho lovci něco zlého stalo, běžel k němu a chtěl mu pomoci a rukavici mu stáhnul. Tu uviděl, že má na ruce prsten, který byl své první nevěstě věnoval. Teprve nyní se jí do obličeje pozorněji zahleděl a svoji milou poznal, tu byl tak dojat, že když ona oči otevřela, tu ji pravil, že ona jediná jeho milá a že jen si ji vezme a že to žádný člověk na světě zněnit nemůže.

Té druhé princezně s omluvou své slovo vrátil a zpět domů ji obrátil, neboť nevěstu on už má, a když starý klíč k svému srdci našel, netřeba mu nového. Poté slavili krásnou svatbu a ten moudrý lev opět přišel v milost u krále, neboť pravdu vždy mluvil.